

Expunere de motive:

Cu ocazia împlinirii a 140 de ani de la momentul istoric al Declarației de independență națională făcută de ministrul de externe al României, Mihail Kogălniceanu, la Tribuna Parlamentului și votată de ambele Camere pe 10 mai 1877, propunem spre aprobare Proiectul de lege privind declararea zilei de 10 mai drept „Ziua independenței naționale”

După făurirea statului național român, în 1859, prin Unirea Moldovei cu Țara Românească, sub domnia lui Alexandru Ioan Cuza statul român a trecut la înfăptuirea unei serii de reforme pentru modernizării țării care au constituit temelia proclamării și, ulterior, a cuceririi independenței de stat. E de amintit că, în amintirea marilor bătălii din Războiul de Independență din sec. XIX, cele patru mari artere ale Bucureștiului au fost botezate Calea Victoriei, Calea Griviței, Calea Plevnei, și Calea Rahovei.

Prin adoptarea proiectului de lege propunem ca, la 140 de ani de la Declararea de către Parlamentul României a independenței naționale a României, actualul Parlament să declare ziua de 10 mai drept „Ziua independenței naționale”.

La 10 mai 1877, Camerele reunite ale Parlamentului României au votat Declarația de independență a României, validată de principele Carol.

Cu o zi mai devreme, la 9 mai 1877, la Tribuna Adunării deputaților, ministru de externe al României, Mihail Kogălniceanu, a ținut următorul discurs; din care cităm:

„Domnilor, și Camera, și Senatul, la interpelările domnilor Stolojan și Fălcoianu, au recunoscut că suntem în stare de rezbel, au recunoscut că suntem dezlegați de legăturile noastre cu Înalta Poartă și că acele legături sunt rupte mai întâi de către Înalta Poartă.

[...] În starea de rezbel cu legăturile rupte ce suntem?

Suntem independenți; suntem națiune de sine stătătoare. (Aplauze) ...

.....
Așadar, domnilor deputați, nu am cea mai mică îndoială și frică de a declara în fața reprezentanței naționale că noi suntem o națiune liberă și independentă (Aplauze îndelung repetate).

Însă, domnilor, acum încep greutățile, fiindcă noua noastră condițiune cu definirea independenței noastre într-un mod mai determinat și mai absolut trebuie să fie acceptată de Europa...

Ma rezum, d-lor: voim să fim independenți, pentru că voim să trăim cu viața noastră proprie, pentru că nu voim să mai patimim pentru greselile altora, pentru că voim ca la gurile Dunării de jos să fie un bulevard în contra rezbelului. (Aplauze).

[...] Guvernul va face tot ce va fi cu putinta ca starea noastra de stat independent si de sine statator sa fie recunoscuta de Europa la viitoarea pace, [subl.n.] pe care si guvernul, si dv., si tara intreaga o doreste sa o vada cu o ora mai inainte (Aplauze prelungite)”, am incheiat citatul din declaratia ministrului de externe, Mihail Kogălniceanu, în fața Adunării deputaților.

Este semnificativ că tot la 10 mai 1866 principele Carol de Hohenzollern, părăsind castelul Sigmaringen ajunge la 8 mai cu vaporul la Turnu Severin, iar pe 10 mai 1866 intră în București.

„Foarte multă vreme, noi am fost învățați la școală că independența a fost proclamată pe data de 9 mai.

Numai că acest șiretlic a fost folosit în timpul regimului comunist tocmai pentru a se disocia momentul proclamării Independenței de 10 Mai, Ziua Dinastiei și Ziua Națională a României”, spune profesorul Alin Ciupală, de la Facultatea de Istorie, Universitatea București.

Pe 10 mai 1877, parlamentarii merg cu toții la Palatul Regal, iar domnitorul Carol răspunde proclamației de independență.

Momentul este descris detaliat în memoriile lui Carol I.

10 mai 1877 - „*Sărbătoarea Națională de astăzi se celebrează de astă dată cu deosebire, ca fiind ziua independenței.*

După Tedeum la Mitropolie, într-un lung discurs, primul ministru Brătianu arată entuziasmul cu care România a intrat în noua ei formă de stat.”

„Adevărata zi de independență a României este 10 mai 1877. Și este foarte frumos ca sărbătoarea națională a unei țări să fie ziua când a devenit această țară independentă, adică a început să facă parte din concertul european”, spune venerabilul istoric Neagu Djuvara.

La fel, cunoscutul istoric Keith Hitchins, în monografia sa „România. 1866-1847”, ASTFEL menționează momentul istoric decisiv: „Camera a reacționat prompt (la Declarația lui Kogălniceanu –n.n) adoptând o moțiune prin care lua act de „independența absolută” a Țării. Senatul a procedat la fel în aceeași zi” (pag.56), Ed. Humanitas, 2013 (ediția a IVa). Și încă: „Bazată pe conștiința descendenței din colonizatorii romani ai vechii Dacii, noua idee de națiune (...) dovedea europenismul esențial al României moderne” (Idem, pag.24).

Așadar, istoria reține celebra frază a lui Mihail Kogălniceanu: „Suntem independenți, suntem națiune de sine stătătoare”.

În fine, proclamarea Independenței la 10 mai 1877 este argumentul principal pentru care susținem Ziua Națională a Independenței României trebuie să fie proclamată pe 10 Mai.

8 mai 2017

Hadarcalou
